

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 16 lutego 2021 r.

DIH-3.709.58.2020.MB

DECYZJA DIH - III/4/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 listopada 2020 r. (nr akt: D/LE.NR.8361.101.2020), na mocy której przedsiębiorcy „ADLECH” L. Matuszczak, R. Matuszczak Spółka Jawna z siedzibą w Opalenicy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach od 3 do 7 sierpnia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr D/LE.NR.8361.101.2020 z 3 sierpnia 2020 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”),

skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 7 lipca 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie wymagań art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 9 lipca 2020 r. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny przeznaczony dla gospodarstw domowych oraz stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca jako dystrybutor, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 w związku z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z dnia 20 października 2020 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe.

W dniu 20 listopada 2020 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 104 § 1 Kpa oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W dniu 18 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 189f § 1 Kpa i wydanie pouczenia.

Pismem z dnia 30 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 listopada 2020 r. (nr akt: D/LE.NR.8361.101.2020) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;

- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużyтым sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów z kontroli oraz postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ..., nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Wielkopolskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona podniosła, że sumiennie realizuje nałożone na nią ustawowe obowiązki w zakresie informowania konsumentów o konieczności selektywnego zbierania tzw. „elektrośmieci”. Stwierdziła, że „każdy klient sklepu ma przekazaną rzetelną informację zgodną z obowiązującymi przepisami mimo bardzo dużych kosztów pracy i finansowych związanych z obecną ustawą skoncentrowaną na małym podmiocie gospodarczym, którego jest reprezentantem”. Jako dowód powyższego przedsiębiorca dołączył do odwołania faktury z ostatniego okresu – łącznie na około 9 ton elektroodpadów. Przyznał, że nie dopilnował, aby wymagana informacja w „formie papierowej” po rewitalizacji placówki handlowej powróciła na swoje miejsce. Stwierdził również, że powinien to zrobić wiedząc, że czeka go kontrola, ale w jego świadomości istniało przekonanie, że pisemna informacja jest zamieszczona. Wskazał również, że na stronie internetowej franczyzowej sieci handlowej pod szyldem której pracuje jest zamieszczona szczegółowa informacja odnośnie odbioru zużytego sprzętu.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej)

danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje go również przedsiębiorca. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że nie ma znaczenia dla sprawy, że informacja na temat odbioru zużytego sprzętu znajduje się na stronie internetowej franczyzowej sieci handlowej pod szyldem której prowadzi działalność strona postępowania czy też działalność strony w zakresie zbierania elektroodpadów, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli podpisanym 7 sierpnia 2020 r. przez stronę bez uwag (nr akt kontroli D/LE.NR.8361.101.2020).

Mając na uwadze powyższe w ocenie Prezesa UOKiK argumenty stron należy uznać za bezzasadne.

W odwołaniu przedsiębiorca ... wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z art. 189f § 1 Kpa i wydanie pouczenia. Zdaniem przedsiębiorcy organ pierwszej instancji błędnie ocenił stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu kontrolowanego. W odwołaniu strona zwraca również uwagę na natychmiastowe uzupełnienie brakującej informacji, która jej zdaniem była tylko brakiem formalnym nie mającym wpływu na podejmowane zgodnie z ustawą czynności. Dodatkowo przedsiębiorca zauważył, że kwota nałożonej kary pieniężnej jest niewspółmierna do popełnionej winy, osiąganych dochodów i wielkości firmy oraz trudnego obecnie okresu do prowadzenia działalności gospodarczej.

W ocenie organu drugiej instancji okoliczności naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 7 sierpnia 2020 r. (nr akt kontroli D/LE.NR.8361.101.2020). Organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Wielkopolskiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że wymierzona sankcja jest najniższą z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenie art. 37 ust.

4 ww. ustawy przewiduje karę pieniężną od 5 000 zł do 300 000 zł, a za naruszenie art. 39 pkt 2 od 5 000 zł do 500 000 zł.

Organ drugiej instancji zauważa, że wszyscy przedsiębiorcy, prowadzący działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji różnego rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani zamieszczać wymaganą prawem informację w tym zakresie, a jak wskazano już wcześniej samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić (czy to w punkcie sprzedaży – patrz art. 37 ust. 4, czy punkcie zbierania zużytego sprzętu – patrz art. 39 pkt 2 ww. ustawy). W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa zarówno w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy oraz art. 39 pkt 2 zgodnie z obowiązującym prawem.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 189a § 2 pkt 2) Kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, nie stosuje się w tym zakresie przepisów działu IVA „Administracyjne kary pieniężne”. W związku z powyższą regułą kolizyjną w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych zawartą w powyższym artykule, w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania przepisy art. 189f Kpa dotyczące odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, które błędnie wziął pod uwagę organ pierwszej instancji.

Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwością odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od

wymierzenia kary. Przedsiębiorca ... , w dniu 9 lipca 2020 r. tj. 25 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, jako kontrola prawidłowości wykonywania działalności w zakresie wynikającym z art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien zatem przewidywać konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z tym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 7 sierpnia 2020 r. (nr akt kontroli D/LE.NR.8361.101.2020).

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że obowiązkiem przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu – jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa powyżej, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy tutaj wskazać, że kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tej ustawy.

Prezes UOKiK jednocześnie informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,

- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 20 listopada 2020 r. (nr akt: D/LE.NR.8361.101.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/